

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților

Mă pornesc pentru coborâre cu sfinții. Amin. Mă pornesc cu cei din cer pe pământ, la poporul ales de cuvântul Meu din zilele acestea.

O, de ce, oare, nu văd oamenii în Scripturi despre cuvântul Meu din vremea aceasta? Caută, poporul Meu, în Scripturile Mele și ale proorocilor Mei prin care Eu am grăit peste oameni, caută ca să știi să le spui oamenilor despre proorocia cea mai dinaintea acestui cuvânt din vremea ta, căci s-a proorocit să fie cuvântul din vremea aceasta.

Mă pornesc din dreapta Tatălui să vin la tine, poporul Meu cel din români, și am cu Mine sfinții din cer, iar în mijlocul lor am pe Verginica serbată de sfinți. Ea a fost plata Mea pentru ei, pentru truda lor cea sfântă întru venirea Mea cea de acum, căci acum e plata sfințeniei sfinților Mei. Plata lor este coborârea lor din nou pe pământ, este viața lor cea veșnică în Mine, căci cobor cu sfinții pe pământ. Ochiul cel duhovnicesc de pe pământ vede și cunoaște pe Dumnezeu și toată lucrarea Sa cea din cer peste pământ. Mă pornesc spre tine, poporul Meu. Amin. Și M-am pornit. Amin. Și sunt în mijlocul tău cu sfinții Mei. Amin, amin, amin.

O, cine M-a îndatorat cu ceva ca să fiu dator să-i dau înapoi? Cine M-a înfruntat și a rămas nevătămat? Eu sunt Cel ce iubesc și iert, dar nu sunt dator întru acestea, că scris este: *«Mă îndur de cine voiesc Eu»*. Mă iau după inima omului, Mă iau după râvna lui de Dumnezeu, Mă iau după dorul lui de Dumnezeu, Mă iau după viața lui cu Dumnezeu, dar nu sunt dator, ci sunt drept și sunt iubitor și Mă îndur de cine voiesc Eu, căci sunt îndurător.

Oamenii Mă vor în cer, nu Mă vor cu ei, că ei vor să facă ce vor ei pe pământ. Toți oamenii fac numai ce vor ei pe pământ, și Eu sunt Îndurătorul. O, frica de Dumnezeu este de două feluri la oameni. Una din acestea două este frica aceea care-l face pe om să părăsească pe ale lui și să le trăiască pe ale Mele și să se dea Mie împărăție fugind de orice înfățișare a răului, căci răul lucrează în sinele omului și se face faptă rea. Cealaltă frică este frica de Dumnezeu care-l face pe om să fugă de Dumnezeu, căci Dumnezeu descoperă păcatele omului și le adeverește. Omul cu o astfel de frică în el fuge de adevărul dumnezeiesc care nu lasă nimic tănuit, fuge de Dumnezeu arătându-se necredincios, ca să nu aibă cine să-i vădească pe cele dinăuntru ale lui. Pentru cei ascultători de Dumnezeu purtarea cea dinăuntru este ca cea din afară, iar pentru cei neascultători de Dumnezeu purtarea cea dinăuntru este una, iar cea din afară este alta, și sunt două din pricina neascultării, și sunt în multe feluri cei ce nu ascultă de Dumnezeu.

Poporul Meu, am venit cuvânt peste tine ca să-i bucur la masa Mea cu tine pe toți sfinții din cer. Biserica Mea a scris pentru ea serbare pentru toți sfinții Mei în această duminică, întâia după ce Eu M-am făcut Duh Sfânt peste ucenicii Mei care M-au mărturisit înviat și înălțat la Tatăl Meu, iar Verginica este sărbătoare pentru sfinții Mei, de șaptezeci și cinci de ani. Acum trei sferturi de veac ea s-a făcut om din om, iar sfinții Mei știau de la Mine planul Meu cu ea, și au împodobit-o cu darurile pe care ei le-au purtat de la Mine pe pământ. Sfinții au sfințit-o pe ea din partea Mea, iar ea s-a făcut sărbătoare pentru sfinți.

Verginico, e sărbătoarea ta între sfinții Mei. Am coborât la poporul Meu cu sfinții Mei, și cu tine în mijlocul sfinților Mei care te-au așteptat să te naști, și apoi să vii în cer. Te-au așteptat sfinții să fii; te-au așteptat două mii de ani, Verginico. Amin.

– O, Doamne Îndurătorule, o, Doamne, de două mii de ani îndurarea Ta s-a făcut trup între oameni. De două mii de ani sfinții Te așteaptă să vii iar cu trupul pe pământ, ca să vină și ei cu Tine, și de două mii de ani mă așteaptă și pe mine, căci eu sunt cea care Te-am adus, Doamne Îndurătorule. Eu sunt cea care Te-am adus după două mii de ani. Amin, amin, amin. De două

mii de ani așteaptă cerul Tău venirea mea între oameni, că era scris în prooroci despre glasul Tău, despre cuvântul Tău care va veni să dea fiecăruia după faptă, Doamne. Proorocul Isaia așa a grăit: «Auzi, auzi! Un vuiet, un glas! Auzi glasul Domnului, Care vine cu răsplata!». Amin. Glasul Tău a trecut prin trupul meu, a trecut prin glasul meu și s-a făcut cuvânt peste pământ, Doamne. Eu am fost cetatea Ta și templul Tău pentru venirea Ta pe pământ după două mii de ani de la învierea Ta, Doamne, că atunci Te-ai înălțat la Tatăl pe nor, dar norul nu Te-a luat dintre cei cu Duhul Sfânt în ei, și Te-a adus la ei mereu, și ai fost mereu, Doamne. Ochiul cel duhovnicesc de pe pământ vede și cunoaște pe Dumnezeu și toată lucrarea Sa din cer pe pământ.

Mă așez din Tine cuvânt pentru sfinții Tăi în cer și pe pământ. Mă așez hrană de viață veșnică, Doamne, căci sfinții Tăi sunt vii și veșnici, precum Tu ești, căci scris este: «Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este». Cei asemenea Ție Te văd, Doamne. Cei ce Te văd sunt asemenea Ție, Doamne, dar bucuria cea mai mare este să avem popor tare în întâmpinarea Ta, o, Doamne. Mă așez cuvânt de povățuire peste Israel, și ne vom hrăni și noi, cei din cer, noi, cei ascunși cu trupul în cele ce nu se văd, Doamne. Poporul cel de pe pământ este în trup și trebuie mereu ținut în trezie, că greu e pe pământ, Doamne.

O, popor al Domnului, greu e pe pământ! E greu pe pământ să fie omul unul, și înăuntru și în afara lui, dar pentru cei ascultători nu e greu. Vin să vă iau greul, vin să vă învăț să stați mereu în ascultare de Dumnezeu, ca să nu vă fie greu pe pământ, fiilor. O, greu e să fie omul adevăr. Omul e în două feluri. Sunt două feluri de frică de Dumnezeu. Când Domnul îi spunea lui Israel că Se va despărți de el pentru învârtosarea lui, Israel nu se pocăia, ba mai mult se depărta de Dumnezeu cu dragostea lui. Dar unii din Israel se întăreau pentru Dumnezeu, iar cei ce nu ascultau se temeau să mai rămână cu Domnul, și își alegeau o altă nădejde în cele ce nu erau nădejde, căci omul din pricina păcatelor sale se teme și se ascunde de Dumnezeu, Care pedepsește pe păcătos. Omul păcătos fuge de cel drept, fuge din pricina păcatelor lui, căci cel drept, dacă este, face dreptate peste toate.

E greu pe pământ, e greu de omul care este unul în afara lui, și altul înăuntru lui. Dar pe tine, popor al Domnului, te ține cerul treaz. Amin. Ce înseamnă că te ține cerul treaz? O, tu să nu te mâhnești când Domnul din cer îți învederează cele ce nu sunt plăcute Lui în tine. Nimeni nu primește pe pământ povața cerului, dar tu s-o primești și s-o pui la inimioară, fiule ocrotit. Primește povața, Israele, și repară prin părere de rău și prin pocăință toată greșala ta. Ce lucrare are părerea de rău și pocăința? Israel poate da răspunsul la întrebarea aceasta? Trebuie dat acest răspuns, ca să fie apoi lucrat de cei ce nu știu lucrarea părerii de rău și a pocăinței.

Fiți treji peste Israel, copii ai veghii, că de veghe nu poate nimeni fi pus decât dacă are daruri mai multe decât toți ceilalți în Israel, iar darurile lucrează și se văd lucrând peste cei ce ascultă de Dumnezeu. Nimeni nu ascultă de cel ce la rândul său nu ascultă. Cel ce ascultă de Dumnezeu se cunoaște prin darurile pe care le poartă și le lucrează peste cei ce ascultă. Cei ce au daruri spre lucrare duhovnicească în om, aceia dau această lucrare numai celor ce ascultă, căci cei ce nu ascultă nu iau învățătură, și se ascund în ei și nu ascultă, și se cunosc numai cât te uiți la ei. Cei ce nu ascultă tac, nu fac nimic, nu zic nimic, nu dau nimic, și stau goi și nu au haină cei fără haină. Haina e făcută din lucrare pentru Dumnezeu și pentru cei lucrători cu Dumnezeu. Cel ce a intrat în sala de nuntă fără haină a tăcut când a fost întrebat de împărat: «Prietene, cum ai intrat aici fără veșmânt de nuntă? El însă a tăcut», și dacă a tăcut, n-a fost bine, căci Împăratul a zis servilor Săi să-l lege de mâini și de picioare și să-l arunce în întunericul cel din afară.

Poporul meu, ce-i folosește omului lucrarea mâinilor și a picioarelor dacă este în întuneric? Lumina lucrează lumină, dar întunericul nu lucrează lumină. Cel ce a tăcut a fost aruncat în întuneric, în nelucrare a fost aruncat, căci i s-au legat mâinile și picioarele, și așa a

fost aruncat în întunericul nelucrării. Măinile și picioarele dacă nu sporesc în cele duhovnicești și vii și veșnice, nu folosesc pe creștin. Creștinii care se împărtășesc cu Trupul și Sângele lui Hristos dacă apoi nu au rod în Hristos și din Hristos, la ce le folosește Domnul? Ce rod are Domnul din unirea Lui cu aceștia? În ei e Domnul ca talantul cel îngropat și fără rod. În ei e în întuneric Domnul.

Iată, taină vă spun vouă, fiilor hrăniți de cer: Trupul și Sângele Domnului, împărtășania cu Domnul dacă nu-și vede rodul din creștin, nu leagă pe creștin cu Domnul, nu leagă pe creștin de creștin. Credeți voi, oare, că vă leagă împărtășania cu Domnul dacă nu lucrați unii cu alții rodul ei? Numai atâta să vă lege pe voi de Domnul și cu Domnul? Numai ea, și nu și rodul ei între voi? Fiilor, nu vă mâhniți de trezirea ce v-o fac.

O, fiilor, de ce ați venit voi la Domnul? O, poporul meu, de ce, oare, nu vrei să-mi răspunzi? Cel ce răspunde se scoală spre viață, iar cel ce nu-mi răspunde rămâne ce este el. O, popor care nu ascuți, care nu-ți place să ascuți decât de tine! O, fiule, de ce ai venit tu la Domnul? De ce ai venit în această lucrare? Tu însă taci și nu răspunzi nimic. Cel ce-mi răspunde se scoală spre viață. Cel ce nu-mi răspunde rămâne ce este el. O, fiule plin de tine, o, fiule, de ce ai venit să fii cu Domnul? Ai venit să te cerți, să te lupți, să te bați, să fii cu cele vechi ai venit? De ce, oare, nu vrei să-mi răspunzi? Taci și nu răspunzi nimic. De ce, oare? De ce, oare? De ce, oare? Ți-e frică de Domnul? Fii atent, că frica e de două feluri. Una din ele este lucrarea părerii de rău și a pocăinței, și alta este fuga de Dumnezeu, ascunderea de Dumnezeu și de cei ce veghează în Domnul. Tu însă taci, și nu spui nimic.

Poporul meu, am pus peste tine fii unși de Dumnezeu, și am lângă ei o inimioară care îndeamnă mereu spre lucrul Domnului, spre viața Domnului în creștin. O, fiilor unși, am lângă voi o copilă a mea care dă să-l țină treaz pe Israel, dar nu ea va răspunde înaintea Domnului pentru acest popor. Voi veți da acest răspuns. Ea vă ajută din Domnul, din cele ale Domnului îndeamnă și dă, dar voi n-ați dat poporului putere să ia de la mine și să fie viu. Ea își pune mereu piedică voii Domnului, Care trece prin ea la voi. Ea își calcă mereu peste cele bune din ea, căci Domnul a lucrat-o bine pe ea, iar lucrul Domnului e bun în cel ce se lasă lucrat de Domnul și nu de el însuși. Ea nu are cui să dea pe cele bune din ea, că poporul nu ia. Ce vreau eu să vă spun când zic că n-ați dat poporului putere să ia de la mine și să fie viu? Nu vreau să vă învinuiesc, că voi nu trebuie să fiți învinuiți, dar vreau să vă întăresc trezirea peste Israel. Poporul Domnului s-a învățat să ia pe Domnul, și nu știe ce este puterea Domnului în creștin. Dați întâi putere, căci puterea este dragostea de Domnul, iar dragostea lucrează putere. Israel însă tace; tace fără putere. O, unde este rodul Sfințelor în cel ce tace luând Sfintele? Fiilor unși, Israel tace, Israel nu răspunde. Răspundeți voi Domnului! Amin, amin, amin.

O, fiilor unși, treziți pe Israel, treziți pe cei treji, căci cei ce tac nu sunt treji. Treziți pe cei ce înțeleg cele ce grăiesc eu azi peste voi, iar pe cei ce n-au veșmânt de nuntă deosebiți-i, căci au întuneric în ei, iar întunericul este din afară, nu dinăuntrul lui Israel, căci Israel înseamnă poporul Domnului, cel pus deoparte. E zi de învățătură sfântă. Eu nu mă rușinez de voi să vă învăț cele sfinte pentru creștin. Nici voi să nu vă rușinați să-l învățați pe Israel cel care ascultă, iar pe cel ce nu ascultă nu-l mai învățați. Pe cel ce n-a învățat nici până acum nu-l mai învățați, că vă slăbește, vă risipește și vă dovedește nelucrători peste ei. Lucrați cu cei ascultători, dar lucrați, fiilor unși, lucrați, că vine Domnul să vă ceară ce ați lucrat. Am pe copila cea pusă lângă voi. Ea lucrează peste Israel, lucrează de mila Domnului, Care este neîubit, căci creștinul se iubește pe sine și acum. Voi însă lucrați și mai mult ca ea, că sunteți unși cu mirul puterii Domnului, fiilor unși.

Fiilor unși, puterea Domnului stă în cuvânt. Fiți înțelepți față de acest cuvânt: puterea Domnului stă în cuvânt. Amin, amin, amin. E zi de învățătură sfântă. Nu e bine să fie uitată învățătura sfântă. Lucrați dreptatea Domnului peste Israel. E vreme de veghe, că vine Domnul, fiilor. Lucrați veghe peste veghea poporului sfânt. Amin, amin, amin.

Mă pornesc să intru întru Tine, Doamne, ca să fim în cer, în cele ce nu se văd, Doamne. L-am învățat și azi pe Israel. Ba și pe cei din grădină i-am învățat, Doamne, că Israel e greoi la învățat, iar cei din grădină își pierd curajul, și eu i-am întărit în veghe peste cei ascultători. Amin, amin, amin.

– O, Verginico, oamenii Mă vor pe Mine în cer, nu Mă vor cu ei, că ei vor să facă ce vor ei pe pământ. Aceasta se mai simte și în Israel, Verginico. Poporul Meu îi vrea pe cei din grădina Mea în grădina Mea, nu între ei, că mulți din Israel vor să facă ce vor ei în Israel.

O, Verginico, frica de Dumnezeu este de două feluri și în Israel. Unii din Israel fug în Domnul și fac ca Domnul, iar alții se ascund de Domnul ca să nu se vadă ce fac ei. O, Verginico, îi vom întări pe cei unși în lucrul ce-l au de la Mine dat.

Fiilor unși, v-am ales să fiți unșii Mei. Fiilor, ce este ungerea? Ce face ungerea? Ce lucrează Domnului cei unși? Ce fac ei între cer și pământ? Fiilor, răspundeți-Mi prin lucrul celor unși de Dumnezeu, ca să aveți plată de uns, că Eu la plata unșilor vă voi căuta pentru plată. Fiilor unși în grădina cuvântului Meu, treziți pe Israel și învățați-l cum să se odihnească întru Mine. Cei ce nu vă ascultă vă vor în grădină, iar cei ce vă ascultă vă vor lângă ei. Întăriți veghea și ascultarea celor ce ascultă de Dumnezeu. Întăriți dragostea de Dumnezeu în Israel. Amin, amin, amin.

O, Verginico, de două mii de ani așteaptă sfinții să vin iar pe pământ, ca să vină și ei cu Mine, și de două mii de ani te-au așteptat și pe tine, căci tu ești cea care M-ai adus, Verginico, tu ești cea care M-ai adus după două mii de ani. Amin. De două mii de ani tot cerul așteaptă venirea ta între oameni. Glasul Meu a venit pe pământ în vremea ta, Verginico. Tu ai fost cetatea Mea, templul Meu, ușa Mea pentru venirea Mea pe pământ după două mii de ani. Tu ai fost tronul Meu, scaunul Meu de judecată. Tu ai fost cuvântul Meu. Tu ai fost venirea lui Dumnezeu a doua oară, calea venirii Fiului lui Dumnezeu, ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa. Toate ale cuvântului Meu prin tine, se împlinesc. Amin, amin, amin. Cuvântul Meu prin tine a fost cartea Mea de judecată, iar fiii tăi cei vii sunt cei prin care Eu Îmi împlinesc cele scrise în cartea aceasta, cartea venirii Domnului după două mii de ani. Amin, amin, amin.

01/14-06-1998